

А пиде пѣе на дърво
И вато пѣе говори :
»Стоене, стара-войвода,
Отъ старо време останалъ!
Не ли ти мама думаше:
»Не земай чужди юнаци,
Кой отъ колъ, а кой отъ вѣже!
Проклѣта да е дружина,
Коя войвода издаде;
А по-проклѣта оная,
Коя войвода затрие.

Мнозина говорятъ, че Стоянъ е убиенъ отъ своята дружина само за това, за да му зематъ парите. Въ 1865 година Караджата държеше въ Гюргево една гостинница. Когато дойдохъ въ Букурещъ, то Раковски ми показа едно писмо, въ което му пишѣха, че Стоянъ е убиенъ въ 1865 година. Въ 1866 г. азъ не можѣхъ да излѣза на балканътъ, защото бѣхъ длженъ да остана при Раковски. Х. Димитаръ, Караджата и Желѣо преминаха съ 20 момчета. Презъ лѣтото войводите са скараде, раздѣлиле са на три чети и щѣле да избиятъ единъ другъ. Желѣо отишѣлъ съ своята дружина въ казанлъшкото: но билъ ударенъ отъ една потеря, изгубилъ едно момче, а самъ билъ нараненъ на гърбътъ. Презъ есеньта трите юнака са събраде изново; но Караджата са побоялъ да го не убие х. Димитаръ или Желѣо, и рѣшилъ са да побѣгне въ Влашко. Когато Караджата дойде въ Букурещъ, то ми разказа за сичко подробно; разказа ми и Желѣо. Хаджи Димитаръ не щеше да ми разказва нищо, защото имаше голѣми майстори да го наговарятъ. Тие интриганти бѣха пакъ П. Касабовъ и П.